

- 145 Ապա հընար շէր հաճել զայն,
 Որ ունէր յիղձ զիւր որովայն,
 Եւ մանաւանդ առ փոյթ չըման
 Գայր Չաւուշին յայն կէտ հրաման:
- 146 Եւ իբր օդ ցուրտ զՉուրն առնէ սառ.
 Այսպէս այնքան խուճապ կաշառ.
 Գործէր անշարժ եւ անբարբառ.
 Ըզսիրելեաց Սարգսի կաճառ:
- 147 Չայն ինչ առնէր Յակոբ վասն այն,
 Ջի մի Սարգիս մեր պերճաբան
 Եպարքոսին ելեալ յատեան
 Ոստի արգար գըտցի իւրեան:
- 148 Ի վաղջանի զայն հեծուցեալ
 Յերիվարի անդ հանդերձեալ,
 Կապեն զոտսըն շրղթայս արկեալ
 Ի՛ ընդ փորով նոյն ձիոյ պընդեալ:
- 149 Այսպէս Սարգիս իբր ապերջան
 Վարեալ բազմաց դէմ յանդիման,
 Ի Հօռեդեստոնս լինէր ժաման,
 Միւս Չաւուշին յանձնիւր յատեան:
- 150 Անդ էր լըսել հօտին բողոք
 Որով ողբայր զհօսովիւն ամոք,
 Չոր առ լըռել չիշխէր ոչ որ
 Սաստիւ եւ կամ բանիւ ողորք:
- 151 Ահա չար բեր սըտոյն սերման,
 Չոր սերմանէր խէթ Սահակայն
 Ի սիրտ Յակոբ Պետին Նալեան,
 Որպէս ի վեր անդր ասացան: